

Toespraak van de minister van Defensie, J.A. Hennis-Plasschaert, ter gelegenheid van de lintjesregen op 24 april 2015 te Den Haag.

Let op: Alleen gesproken woord geldt!

Goedemorgen dames en heren,

Van harte welkom op het departement in Den Haag.

En graag wil ik in het bijzonder de decorandi welkom heten.

Ik realiseer mij dat de meesten van u - *tot enkele momenten geleden* - in de veronderstelling waren dat deze dag u iets heel anders zou brengen!

Uw familie, vrienden en collega's zijn, *volgens mij*, behoorlijk creatief geweest om u nietsvermoedend naar deze locatie te lokken.

Zij wisten ervan.

Maar voor u was, *en is*, het een verrassing.

Naar ik hoop: een aangename verrassing.

Want we zijn hier vandaag bijeen voor een bijzondere gebeurtenis:

het uitreiken van Koninklijke Onderscheidingen in de 'Orde van Oranje Nassau'.

Ofwel: de jaarlijkse lintjesregen.

Ook voor mij, *als minister*, is dit een mooi moment.

Ik beschouw het als een eer om u op deze dag in het zonnetje te mogen zetten.

Het goede nieuws is dat er bij Defensie héél véél mensen werken met het hart op de goede plaats.

Voor veel van onze mensen is 'werken bij Defensie' niet zomaar een baan.

Met overtuiging wordt er door velen hard gewerkt aan een veilige en vrije samenleving.

In Nederland. En daarbuiten.

En iedere dag weer mag ik dat ervaren. Hoe mooi is dat?!

Hoe dan ook: dit geldt vandaag in het bijzonder voor u.

U krijgt zo dadelijk een Koninklijke onderscheiding opgespeld.

Voor bijzondere verdiensten, binnen en buiten Defensie.

De waarde van deze onderscheiding is dat het hier gaat om individuele prestaties, ongeacht maatschappelijke status, militaire rang of adellijke afstamming.

Dragers van deze Koninklijke Onderscheiding hebben hun daden zodanig laten spreken dat Zijne Majesteit hen daarvoor wil eren.

Uw inzet is opgevallen.

Uw inzet heeft het verschil gemaakt.

Draag uw lintje met trots,

geniet er van,

het komt u toe.

Dames en heren,

Dan ga ik nu over tot het opspelden van de versierselen behorende bij de toegekende Koninklijke onderscheidingen.

Ik zal u daartoe één voor één, en op alfabetische volgorde, naar voren roepen.

Allereerst meneer Aendekerk, mag ik u verzoeken?

“Er willen zijn voor een ander.”

Dat was uw devies toen u als aalmoezenier werkzaam was binnen de krijgsmacht.

In de praktijk betekende dit dat onze mensen dag en nacht een beroep op u konden doen.

Ook toen u als ‘Aal’ met het Nederlands verbindingsbataljon in 1993 naar het voormalige Joegoslavië werd uitgezonden.

Dit heeft ongetwijfeld diepe indruk op u gemaakt.

Tijdens uw uitzending had u oog voor details.

Zo zag u dat er behoefte was aan een ruimte voor de Nederlandse militairen.

Een plek waar men zich kon ontspannen, maar ook een plek waar militairen met geestelijke nood - als gevolg van de oorlog - konden worden opgevangen.

U zorgde er destijds voor dat het eerste *Holland House* werd opgericht.

Deze voorloper van wat nu ECHOS heet, zorgde ervoor dat militairen soms even op adem konden komen. Niet onbelangrijk.

Sterker nog, dit heeft er mede toe geleid dat uw initiatief tot op de dag van vandaag navolging heeft in vrijwel alle uitzendgebieden.

Uit uw mond is ook de treffende uitspraak opgetekend dat *“mensen elkaar zoveel te bieden hebben, als ze maar met elkaar in contact komen.”*

En ook uw activiteiten ná het verlaten van de dienst worden hierdoor gekenmerkt.

Zo zet u zich bij de *Bond van Wapenbroeders* met volle overgave in voor veteranen, oud-verzetsleden en ex-militairen.

In 1998 heeft de Bond u gevraagd om de afdeling Roermond die op sterven na dood was, uit het slop te halen.

Onder uw leiding is dat uitstekend gelukt!

Het ledental steeg van 37 naar maar liefst 160 leden.

Ook elders was u actief. Bijvoorbeeld voor de stichting Indië-monument 1945-1962.

Hier was u onder meer enkele jaren ceremoniemeester van de herdenking.

Tegenwoordig verzorgt u rondleidingen in het Roermondse herdenkingspark en geeft u op scholen voorlichting over deze bijzondere periode.

Meneer Aendekerk, u heeft zich ingespannen ten behoeve van de samenleving en anderen gestimuleerd.

Het heeft Zijne Majesteit dan ook behaagd u te benoemen tot Ridder in de Orde van Oranje Nassau.

Overste Donkers, mag ik u verzoeken?

Overste, CBRN-verdediging loopt als een rode draad door uw carrière.

Deze term zal niet bij elke Nederlander een lampje doen branden, maar u weet als geen ander dat het hierbij gaat om de verdediging tegen Chemische, Biologische, Nucleaire én Radiologische strijdmiddelen.

Als jonge officier vervulde u al meerdere functies op de CBRN-school.

In 2005 werd u commandant van deze school om vervolgens uw huidige functie als commandant van het Defensie Expertise Centrum CBRN te gaan bekleden.

Uw collega's beschrijven u als een onbetwiste autoriteit dit gebied.

“Hij heeft een ongelooflijke hoeveelheid actuele kennis. Ongeacht of ik nou een technische-, operationele of strategische vraag aan hem stel: hij weet altijd het antwoord of tenminste de weg daar naartoe”, aldus één van uw collega's.

En met deze kennis staat u altijd paraat.

Niet alleen voor defensiecollega's, maar ook voor civiele partners.

Dus ook als de politie 's avonds laat weer 'ns aan de telefoon hangt.

Een echte bruggenbouwer. Samenwerking is immers de sleutel tot succes.

En dit heeft al vele tastbare resultaten opgeleverd.

Zo zijn er meerdere handboeken samengesteld voor het omgaan met CBRN-middelen.

U heeft er mede voor gezorgd dat er een militaire eenheid 24/7 klaar staat om te ondersteunen bij CBRN-calamiteiten in Nederland. En mede door uw inzet is er een Nationaal Trainingscentrum CBRN gerealiseerd in Vught.

Het onderwerp CBRN heeft mede door u de aandacht gekregen die het verdient.

Met een glimlach - maar altijd *to the point* - heeft u reeds velen weten te overtuigen.

Uw bijdrage aan de binnenlandse veiligheid is van grote waarde.

Volgens collega's treedt u niet graag op de voorgrond, máár nu ontkomt u er niet aan...

Het is mij dan ook een genoegen u mede te delen dat het Zijne Majesteit heeft behaagd u te benoemen tot Ridder in de Orde van Oranje-Nassau met de zwaarden.

Majoor Van Gestel, mag ik u verzoeken?

Jarenlang bent u *pro deo* bewindvoerder geweest voor minderbedeelden en collega's in financiële nood.

U vult volledig belangeloos belastingformulieren in voor ouderen en minder draagkrachtigen en brengt waar nodig de administratie weer op orde.

Tevens bent u in staat geweest om uitzichtloze financiële situaties weer op orde te krijgen en gezinnen op het juiste spoor te zetten.

Mensen in financiële nood kregen weer hoop en u begeleidde ze verder in het proces van de schuldhulpverlening.

Dit geldt ook voor het Eetcafé "*Het Eiland*", alwaar u wederom geheel belangeloos de boekhouding op orde bracht.

U was, én bent, de steun en toeverlaat van de eigenaar en zijn partner.

Mede dankzij uw hulp kon de zaak blijven voortbestaan!

Ook de boekhouding van Omroep Drimmelen heeft u weer in goede banen geleid.

U heeft beleidsregels opgesteld en de financiële afwikkeling gestroomlijnd.

Dat deed u vol overgave en met de grootste zorg.

De Omroep staat er weer.

Uw maatschappelijke betrokkenheid is groot.

Dit blijkt ook uit uw inzet voor voetbalvereniging Sarto in Tilburg.

En dan met name voor de G-teams, bestaande uit sporters met een lichamelijk en/of verstandelijke beperking.

De afgelopen jaren bent u niet alleen coördinator voor deze teams, maar vervult u ook de rol als trainer. Onder uw aanvoering is de

G-afdeling gegroeid naar 35 leden, die verspreid over drie teams, wekelijks aan een competitie deelnemen.

Niet alleen buiten, maar ook binnen de Luchtmacht wordt u zeer gewaardeerd.

U wordt geroemd voor uw inzet, energie en wilskracht.

De dienst heeft u niet onberoerd gelaten.

Maar let wel, ondanks dit alles blijft u zich met eindeloos veel passie inzetten voor medemens en collega's.

Het is mij daarom een groot genoegen u mede te delen dat het Zijne Majesteit heeft behaagd u te benoemen tot Ridder in de orde van Oranje Nassau met de zwaarden.

Overste De Haan, mag ik u verzoeken?

Zoals iedereen aan de emblemen op uw uniform kan zien, bent u een cavalerist.

Als cavalerist bent u uiteraard goed bekend met het verhaal van Sint Joris en de draak.

Wat mij aanspreekt in dit verhaal, is een klein detail.

Niemand kon hem namelijk voorbereiden op zijn taak.

Sint-Joris had geen 'draken-doders-opleiding' gevolgd en had niemand om hem te leren hoe hij dat monster moest aangrijpen.

Opvallend genoeg zie ik dat detail ook terug in uw verhaal.

In 2006 werd u benoemd tot het Hoofd van de Sectie Ceremonieel & Protocol binnen het Kabinet van de Commandant der Landstrijdkrachten.

Een functie waarin uw werk altijd onder een vergrootglas lag.

Iedereen keek mee en zag wat u deed.

U heeft veel gedaan in die tijd.

En nog altijd. Zo bent u er elk jaar weer bij om Prinsjesdag ceremonieel correct uit te voeren.

Ook speelde u een centrale en cruciale rol tijdens bijzondere momenten.

Een hoogtepunt was ongetwijfeld uw werk bij de inhuldiging van Zijne Majesteit de Koning in 2013.

En ja, u was ook verantwoordelijk voor het ceremonieel in Eindhoven voor de slachtoffers van de MH-17. Dit maakte diepe indruk op vele mensen.

U bracht de waardigheid terug en toonde de slachtoffers van deze afschuwelijke ramp groot respect.

Ook voor de Traditiecommissie Koninklijke Landmacht bent u van onschatbare waarde geweest.

Uw kennis van uniformen, en de geschiedenis daarvan, is enorm. Dankzij u hebben alle regimenten en korpsen een ceremonieel uniform dat voldoet aan alle eisen.

En een wel zeer unieke bijdrage heeft u geleverd aan het militair tenue en distinctief van Zijne Majesteit de Koning.

U heeft het namelijk zelf ontworpen!

Uw kennis van het ceremonieel, historische feiten en tradities maken u een vraagbaak voor de Koninklijke Landmacht, het Militair Huis van Zijne Majesteit en velen anderen.

Al uw werkzaamheden heeft u gedaan met oog voor detail en gevoel voor proportionaliteit. Hierdoor waren het momenten die vaak mooi, soms emotioneel, maar altijd zeer waardig waren.

Daarmee heeft u een bijzondere bijdrage geleverd aan het imago van de krijgsmacht in het algemeen en de Koninklijke Landmacht in het bijzonder.

Overste de Haan, net zoals Sint-Joris heeft u uw unieke kennis en ervaring helemaal zelf opgebouwd en uitgebreid.

U heeft veelvuldig meegewerkt aan ceremonies waarbij anderen werden onderscheiden.

Maar nu is het uw beurt, want, ja zeker, het heeft zijne Majesteit behaagd u te benoemen tot Ridder in de Orde van Oranje-Nassau met de zwaarden.

Kapitein ter Zee Hunnago, mag ik u verzoeken?

Uit uw hele loopbaan en wijze van functioneren spreekt een bijzondere toewijding voor defensie en onze medewerkers.

U vervulde diverse functies.

Zo diende u als Hoofd Logistieke dienst aan boord van een luchtverdedigingsfregat en als

Commandant van een logistiek bataljon binnen het Korps Mariniers.

Ook nam u deel aan diverse buitenlandse missies.

Collega's noemen u een goede leider en een echte teamspeler.

Een mensenkenner, die op uitstekende wijze de belangen van het aan u toevertrouwde personeel behartigt.

U wordt gezien als iemand die groot plezier beleeft aan het bouwen en verbeteren van de organisatie.

Ook buiten werktijd.

In uw vrije tijd bent u al zestien jaar bestuurslid van de Stichting Sociaal Fonds Koninklijke Marine.

Deze stichting verstrekt renteloze leningen aan marine-militairen in financiële nood en stelt de betrokken militair op die manier in staat om zijn functie binnen de Koninklijke Marine optimaal te kunnen blijven vervullen.

U begon in dit bestuur als secretaris én penningmeester. U heeft veel tijd geïnvesteerd om de administratie op orde te krijgen.

Zelfs tijdens uw langdurige uitzending naar Eritrea en Ethiopië - in 2001 - ging het bestuurswerk onverminderd door.

Uw inspanningen hebben geleid tot een financieel gezonde stichting die op de kaart staat bij alle relevante marine-instanties en nog vele jaren zijn taken kan uitvoeren.

Momenteel bent u voorzitter en, naar ik heb begrepen, houdt u dit nog wel even vol!

Ook in uw functie als voorzitter van de Koninklijke Vereniging van Marineofficieren bent u

opgevallen. Tijdens uw voorzitterschap werd u geconfronteerd met de grootste reorganisatie die Defensie ooit had meegemaakt.

Daar is dan ook menig vrij uur in gaan zitten en u hebt van uw hart geen moordkuil gemaakt.

Steeds weer was u strijdbaar om te werken aan meer draagvlak voor Defensie.

Door het initiëren van de campagne 'Nederland steunt Defensie' kreeg de bezuinigingspijn bij Defensie een gezicht.

Al uw bestuurswerk heeft u zeer adequaat verricht en collega's die een beroep doen op uw kennis en ervaring staan eigenlijk nooit voor een gesloten deur...

...het heeft Zijne Majesteit dan ook behaagd u te benoemen tot Ridder in de Orde van Oranje-Nassau met de zwaarden.

Opperschipper Kers, mag ik u verzoeken?

Tijdens uw veelzijdige loopbaan heeft u zich een zeeman in hart in nieren getoond.

Een vakman. Een natuurlijk leider.

U was thuis op grote schepen, kleine schepen, oorlogsschepen en civiele schepen.

Maar ook op land.

Bijvoorbeeld tijdens uw uitzending naar de Balkan.

Op al die schepen, en andere plaatsingen, heeft u voorbeeldig samengewerkt met iedereen die op uw pad kwam.

Uw antenne om de juiste signalen op te pikken - van de matroos derde klas tot en met de vice-admiraal - zijn zo goed ontwikkeld dat u elk team waarvan u deel uitmaakte naar een hoger plan wist te trekken.

Dat culmineerde in uw functie als *chef der equipage* bij het Commando Zeestrijdkrachten.

Daar was u niet alleen de vertegenwoordiger van de manschappen en de onderofficieren.

Maar ook hun boegbeeld.

Ook heeft u een buitengewoon belangrijke rol gespeeld bij de reorganisatie van CZSK.

Met praktische adviezen.

Daar houdt u van, als man van de praktijk.

En dat bent u.

In vele opzichten!

Onlangs zag ik nog een heel leerzame tweet van uw hand voorbijkomen:

"Zeeziek? Een aardappel aan een touwtje om je nek helpt!"

Dat u na het neerleggen van uw vorige functie niet als officier, maar in de rang van stafadjutant verder dient bij het veteraneninstituut, illustreert nog eens dat u het belang van de onderofficier in de krijgsmacht op uitstekende wijze onder de aandacht weet te brengen.

Daarom heeft het Zijne Majesteit behaagd u te benoemen tot Ridder in de orde van Oranje-Nassau met de zwaarden.

Kolonel Luijten, mag ik u verzoeken?

Voor mij staat een bijzonder mens.

Zowel binnen onze Krijgsmacht als in de samenleving bent u een groot voorbeeld voor velen.

U zet zich al jaren onvoorwaardelijk voor anderen in, heeft een aangeboren talent om mensen te motiveren en weet op die manier het beste uit uzelf en de mensen in uw omgeving te halen.

Zo nam u een aantal jaar geleden het voorzitterschap van een oudervereniging op u toen in uw woonplaats een nieuwe school werd opgericht.

Het plotselinge overlijden van uw echtgenote heeft in diezelfde periode diepe impact gemaakt op u en uw gezin.

Waar anderen zich in zo'n situatie – heel begrijpelijk - zouden terugtrekken uit maatschappelijke functies, ging u door.

Naast het verwerken van uw verlies en de zorg voor uw gezin zette u zich onverminderd in voor het welzijn van kinderen, leerkrachten en ouders.

Uw maatschappelijke betrokkenheid komt ook tot uiting in de bestuursfuncties die u al jarenlang vervult bij de lokale voetbalvereniging.

Zo bent u onder andere verantwoordelijk voor het vertalen van KNVB-beleid om geweld op het veld terug te dringen en respectvol met elkaar te sporten.

Geen sinecure, gezien de tragische voorvallen die de afgelopen jaren hard bij iedereen binnen kwamen.

Ook binnen onze Krijgsmacht oogst u lof en waardering voor uw inzet en gedrevenheid.

U wordt omschreven als een officier die gevoel heeft voor traditionele militaire waarden, die oog heeft voor het individu in de organisatie en tegelijkertijd een sterk analytisch denker is.

Naast het vormen en begeleiden van uw kaderleden, zet u zich ook al jaren in als redactielid van het maandblad Carré van de Nederlandse Officierenvereniging en vervult u sinds kort de rol van Regimentscommandant van het Regiment Huzaren Prins Alexander.

Kolonel Luijten, u bent een waardig ambassadeur voor onze Krijgsmacht: als mens, als militair en als officier.

Het is mij dan ook een groot genoegen dat het Zijne Majesteit heeft behaagd u te benoemen tot Ridder in de Orde van Oranje-Nassau met de Zwaarden.

Mevrouw Pragt-Lankhuizen, mag ik u verzoeken?

Al twintig jaar bent u met hart en ziel bezig om uitvoering te geven aan het veteranenbeleid zoals het bedoeld is.

Waardering en erkenning zijn de belangrijkste trefwoorden in ons beleid én dat is precies wat u dagelijks uitdraagt.

Die waardering en erkenning gaan in de eerste plaats naar uw eigen vader. Hij diende in Nederlands Indië, van 1945 tot 1948.

Aanvankelijk sprak uw vader liever niet over zijn ervaringen in Nederlands Indië, maar door uw aanhoudende belangstelling ging hij uiteindelijk overstag.

En daarmee zette hij de deur open voor de waardering en erkenning die hij zo dik verdient.

Het verhaal van uw vader was het startsein voor alle activiteiten die u sindsdien ontplooid heeft voor de veteranen van zijn Bataljon 2-6 RI.

In de volksmond Sepatoe Roesak oftewel de Kapotte Schoen genoemd.

In 1995 werd u secretaris van de reünie-commissie en dat bent u tot op de dag van vandaag.

Sinds 2010 bent u bovendien voorzitter en heeft u het werkterrein van de commissie verbreed.

Want naarmate de veteranen ouder worden – de oudsten zijn inmiddels de honderd gepasseerd – wordt u steeds actiever.

U heeft een website opgezet met het verhaal van uw vader én het bataljon.

Het is belangrijk dat die geschiedenis bewaard blijft. Daarmee begint immers de erkenning en het begrip voor wat de veteranen hebben doorstaan.

U bent een enorme steun en toeverlaat.

U bezoekt zieke veteranen en bemiddelt bij problemen.

U bezoekt begrafenissen en crematies, en organiseert dan een erewacht.

Zo bent u uitgegroeid tot de onmisbare verbindende schakel.

En uw inzet is niet bepaald onopgemerkt gebleven.

Het heeft Zijne Majesteit dan ook behaagd u te benoemen tot Lid in de Orde Van Oranje-Nassau.

Adjutant van de Mariniers Algemeen Schoonderwaldt, mag ik u verzoeken?

Adjutant, u bent een marinier in hart en nieren.

Met uitzendingen naar Cambodja, Haïti, Bosnië en Afghanistan doet u het motto van de mariniers, *qua patet orbis* – zo wijd de wereld strekt – meer dan recht.

Op 11 januari 1988 bent u in dienst bent getreden.

En sindsdien heeft u zich met veel passie ingezet voor het militaire beroep en voor de medemens.

In 2010 en 2011 wist u als mentor van 28 Afghaanse politieagenten een ongekende vertrouwensband met de mannen op te bouwen.

Dit zorgde ervoor dat deze Afghaanse eenheid volledig werd opgenomen in *Task Force 55*.

En op die zwarte dag waarop een *IED* aanslag resulteerde in één dode en vier zwaar gewonde Afghaanse politieagenten, wist u ondanks deze zware tegenslag de Afghaanse collega's binnen *no-time* te motiveren om weer aan de slag te gaan.

Verre van eenvoudig.

Maar door uw niet aflatende energie, inzet en bezieling klaarde u steeds weer de klus.

Af en toe moet u het bekende bloemetjespak inwisselen voor het DT, maar ook staftaken op politiek-strategisch niveau vult u op een buitengewone manier in.

Zo werd u bij de Afdeling Joint Speciale Operaties in Den Haag als volgt omschreven – en ik citeer kolonel der mariniers Rutger Zuur: *“een gedegen sparring partner voor niet alleen de officieren van de afdeling, maar de gehele Defensiestaf”*.

Met andere woorden: u stak, en steekt, er met kop en schouders bovenuit.

Naast uw passie voor het militaire beroep, is uw passie voor ‘de mens achter de collega’ een rode draad in uw carrière.

U bent bovengemiddeld gericht op het welbevinden van mensen.

Met uw vrijwillige functie als assistent trainer en netwerker bij het Collegiaal Korps Netwerk zet u zich hard in voor de mentale en geestelijke weerbaarheid van collega-militairen.

En altijd positief, altijd opgewekt.

Adjutant Schoonderwaldt, u bent met uw enthousiasme, toewijding en inzet een voorbeeld voor uw collega's, én een ware ambassadeur van Defensie en van het Korps Mariniers in het bijzonder.

Het is mij daarom een groot genoegen u mede te delen dat het Zijne Majesteit heeft behaagd u te benoemen tot Ridder in de Orde van Oranje-Nassau met de zwaarden.

Adjutant Walda, mag ik u verzoeken?

Als sectoradjutant bent u werkzaam op het Opleidings- en Trainingscentrum van de Koninklijke Marechaussee.

En daarmee verantwoordelijk voor het wel en wee van het personeel.

Zo begeleidde u diverse collega's ten tijde van ramp met de MH-17 in de Oekraïne.

En zo begeleidde u diverse collega's bij hun werkzaamheden ten behoeve van de slachtoffers en nabestaanden.

Vaak jonge mensen.

Jonge mensen die bijvoorbeeld een rol hadden binnen de draagploegen.

Voor het oog van de wereld hebben deze collega's, mede dankzij u, een waardige ceremonie neergezet.

U was in deze periode letterlijk dag en nacht bereikbaar om alles in goede banen te leiden.

Naast uw dagelijks werk bent u ook zeer actief bij sport- en spelevenementen.

Als trainer en elftalbegeleider van het jeugdteam.

Het vervoer naar uitwedstrijden, het wassen van de tenues: u regelt het in een handomdraai.

Als verenigingsscheidsrechter zorgt u er voorts voor dat de voetbalwedstrijden bij zowel de jeugd als bij de senioren goed verlopen.

Iedere week weer.

In Nunspeet, maar ook bij voetbalverenigingen in de omgeving.

En zeker, u bent van vele markten thuis.

Sinds 1988 presenteert u bijvoorbeeld als vrijwilliger een wekelijks lokaal radioprogramma bij Radio en TV Nunspeet.

Ik citeer één van uw collega's: "Bertus is een man waarop je kan bouwen en hij weet anderen te motiveren. Hij staat altijd voor iedereen klaar en niets is hem teveel. Hij laat nooit verstek gaan en hij is er ook altijd bij als er hand- en spandiensten verricht moeten worden. Voor Bertus is vrijwilligerswerk niet vrijblijvend, want hij weet dat mensen op hem rekenen."

Adjutant Walda, ik kan nog wel even doorgaan met uw vele vrijwilligersactiviteiten.

U hebt bewezen uw medemens te willen ondersteunen en verwacht daar niets voor terug. In vele opzichten.

Het is mij dan ook een groot genoegen u mede te delen dat het Zijne Majesteit heeft behaagd u te benoemen tot Lid in de Orde van Oranje-Nassau met de zwaarden.

-0-0-0-